

TABOR

Gazetka niedzielna parafii Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

17 lutego 2013 r.

I niedziela Wielkiego Postu

nr 7/2013 (65)

ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

rozważania nad Ewangelią niedzielną

Jezus pełen Ducha Świętego powrócił z nad Jordanu i czterdzieści dni przebywał w Duchu na pustyni, gdzie był kuszony przez diabła.

Łk 4,1

Pan Jezus stoczył z diabłem zwycięski bój. Nie uległ pokusie. Zwodziciel nie był w stanie nad Nim zapanować, dlatego odszedł pokonany i upokorzony. Chrystus w swojej wolności nie uległ jego diabelskiej inteligencji. Innymi słowy, dał nam przykład do naśladowania, szczególnie teraz, kiedy przez najbliższe tygodnie będziemy przygotowywać się do jak najlepszego przeżycia Paschy Pańskiej.

Już św. Tomasz z Akwinu pisał, że żaden zły duch nie jest w stanie zaważnąć wierzącym w Chrystusa Pana, jeśli wprawdzie człowiek sam nie pozwoli mu w swojej wolności niejako wejść do siebie, otworzyć drzwi swojej duszy. Aby tak się nie stało, trzeba być zawsze blisko Pana Boga. Bez wątplenia pomaga w tym korzystanie z bogactwa Bożej łaski obecnej w sakramentach świętych. Dlatego też nie powinniśmy bać się np. sakramentu pokuty i pojednania. Wielki Post sprzyja spowiedzi. To pierwszy krok do prawdziwego i trwałego nawrócenia, opowiedzenia

się za Bogiem zarówno w swoim prywatnym życiu, jak i w życiu społecznym.

Św. Paweł Apostoł woła dziś do nas: „Jeden jest bowiem Pan wszystkich. On to rozdziela swe bogactwa wszystkim, którzy Go wzywają. «Albowiem każdy, kto wezwie imienia Pańskiego, będzie zbawiony»„. Przyzywajmy zatem imienia Bożego, szczególnie wtedy, gdy jesteśmy narażeni na pokusy tego świata. W imieniu Pana nasza obrona. On sam będzie walczył za nas.

„Tak więc Wielki Post stanowi opatrnościową sposobność do takiego duchowego oderwania się od bogactw materialnych i otwarcia się na Boga, ku któremu chrześcijanin powinien skierować całe swoje życie, świadom, że nie posiada trwałego mieszkania na tym świecie, «nasza bowiem ojczyzna jest w niebie» (Flp 3, 20). Obchody Wielkanocy na zakończenie Wielkiego Postu wskazują, że szczytem wielkopostnej drogi oczyszczenia jest ofiara z samego siebie, złożona Ojcu dobrowolnie i z miłości. Właśnie na tej drodze uczeń Chrystusa uczy się przekraczać siebie i swoje egoistyczne interesy, aby spotykać się z braćmi w miłości” – pisał bł. Jan Paweł II w orędziu na Wielki Post w 1997 r.

Benedykt XVI podjął decyzję o rezygnacji z urzędu

11 lutego br. świat obiegła smutna i zaskakująca zarazem informacja o rezygnacji Benedykta XVI z urzędu papieskiego. 28 lutego o godzinie 20⁰⁰ papież przestanie być „Najwyższym Kapłanem Kościoła Powszechnego”.

Wiele mówi się o powodach tej rezygnacji. Media sięgają mnóstwo spekulacji, jakby niedowierzały uzasadnieniu papieża, doszukując się drugiego dna tej decyzji. Zwłaszcza w prasie pojawiają się kąśliwe komentarze szydzące wręcz z Ojca Świętego. Złośliwi sądzą, że papież przejdzie do historii tylko dzięki temu, że zrezygnował z urzędu. To potwierdza, jak bardzo nieprzychylnie Kościołowi są współczesne środki masowego przekazu, które decyzję Biskupa Rzymu odczytują jako osobistą porażkę papieża, przejaw niekonsekwencji lub nawet niewierności Kościołowi.

Niektórzy rezygnację papieża stawiają obok zrzucania sutann przez księży. Benedykt XVI abdykując nie robi jednak niczego, co by zasługiwało na potępienie. Ojciec Święty nadal pozostanie kapłanem i biskupem, papieżem seniorem. Abdykację przewiduje Kodeks Prawa Kanonicznego. Taka sytuacja, choć rzadka, miała już miejsce w Kościele. Ostatnim papieżem, który złożył urząd, był Celestyn V w 1294 r. Później został ogłoszony świętym Kościoła.

Często usłyszeć można porównania do pontyfikatu Jana Pawła II, który swoją posługę pełnił aż do śmierci. Zauważyć trzeba fakt, że obaj papieże dożyli sędziwego wieku, którym pochwalili mogłoby się niewiele głów Kościoła. Niektórzy negatywnie wypowiadający się na temat papieża widać nie zdają sobie sprawy z tego, że człowiek po osiemdziesiątce ma prawo czuć się słaby i zmęczony. Benedykt XVI podczas konsystorza 11 lutego tak uzasadniał swoją decyzję: „z powodu podeszłego wieku moje siły nie są już wystarczające, aby w sposób należyty sprawować posługę Piotrową. [...] muszę uznać moją niezdolność do dobrego wykonywania powierzonej mi posługi”.

Decyzja ta wymagała wiele odwagi, ale jest znakiem tego, że Papież bardzo poważnie traktuje swój urząd i ustępuje kierując się dobrem Kościoła. Kościoła, o dobro którego papież przez cały swój pontyfikat bardzo dbał. Ludzie złośliwie komentujący decyzję Ojca Świętego nie wiedzą lub nie zdają sobie sprawy, jak wiele Kościoł katolicki zawdzięcza papieżowi. Aby omówić wszystkie zasługi Ojca Świętego konieczne byłoby napisanie kilku książek, które zapewne niebawem powstaną. „Na gorąco” warto zwrócić uwagę na kilka istotnych kwestii.

Benedykt XVI przyczynił się do wzmocnienia jedności Kościoła. Świadczą o tym setki tysięcy nawróconych anglikanów i innych braci odłączonych, którzy dzięki ułatwieniom papieża mogli swobodnie powrócić na łono Kościoła zachowując swoje obrzędy i zwyczaje. Zarówno nawróceni, jak i sam Papież byli wielokrotnie za to atakowani.

Ojciec Święty ma potężny wkład w wyjaśnianie

wielu kwestii teologicznych oraz moralnych, przez co zyskał sobie wielu wrogów, wśród osób o „nowoczesnym stylu życia”, którzy żyją „tak, jakby Boga nie było”. Wbrew oczekiwaniom, Benedykt XVI podkreślał fundamentalne, podstawowe, niezmiennie znaczenie trzech cnót: wiary, nadziei i miłości.

Zaangażował się także w dyskusję o posoborowej reformie Liturgii Mszy Świętej i realizacji postanowień Soboru Watykańskiego II w tej kwestii. Papież wyraźnie wskazywał, że soborowa reforma wielokrotnie nie została właściwie odczytana i wprowadzona w życie. Jako lekarstwo na błędy podawał powrót do tradycyjnych praktyk w świetle Soboru Watykańskiego II. Na tym polu Benedykt XVI odniósł duży sukces. Dyskusja nad Liturgią stała się żywa, a czynności liturgiczne w wielu miejscach zaczęły być wykonywane z właściwą dokładnością, z większym namysłem i ku prawdziwemu pożytkowi wiernych. Te wszystkie prośby, które bł. Jan Paweł II wyraził w swoich pismach pod koniec życia, zostały na nowo omówione. I nie tylko omówione, ale także wprowadzone w życie podczas Mszy papieskich, które są wzorcem dla każdej Liturgii parafialnej.

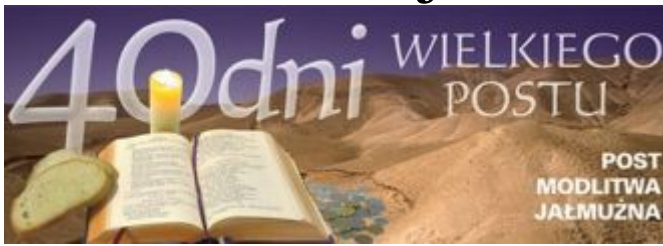
Na zakończenie Mszy świętej sprawowanej z okazji Środy Popielcowej 13 lutego br. papież Benedykt XVI zebrał długie, spontaniczne oklaski na stojąco. Taka była reakcja wiernych zgromadzonych w bazylice watykańskiej na słowa podziękowania Ojcu Świętemu, wypowiedziane przez kardynała Tarcisio Bertone. „Dziękujemy za danie nam światłego przykładu prostego i pokornego robotnika w winnicy Pana, ale który umiał w każdej chwili dokonać tego, co najważniejsze: nieść Boga ludziom i prowadzić ich do Boga.” – powiedział kardynał Bertone. Zgromadzeni w bazylice watykańskiej kardynałowie i biskupi zdjęli mitry z głów. Wiele osób trzymało chusteczki, by otrzeć łzy wzruszenia. Benedykt XVI przerwał długie brawa słowami: „Powróćmy do modlitwy” i następnie udzielił wiernym błogosławieństwa.

Bazylika Świętego Piotra, Środa Popielcowa, 13 lutego 2013 r. – papież Benedykt XVI przyjmuje owacje wiernych.

ABC chrześcijanina

Już w II wieku, dla lepszego przygotowania do przeżycia Świąt Paschalnych, dodano dwa dni postu przed tym świętem. Wspomina o tym Tertulian (+ ok. 240). Św. Ireneusz (+ ok. 202) pisze, że za jego czasów zwyczaj ten istniał również w Galii: ku czci 40-dniowego postu Pana Jezusa był nakazany post 40-godzinny (obowiązywał zatem w Wielki Piątek i w Wielką Sobotę). W wieku III poszczono już cały tydzień. Wreszcie na początku wieku IV wprowadzono post 40-dniowy na pamiątkę postu Jezusa Chrystusa. Po raz pierwszy wspomina o tym św. Atanazy z Aleksandrii w liście pasterskim z okazji Wielkanocy z 334 r. Chodziło o to, aby jak najlepiej przygotować wiernych do Świąt Wielkanocnych.

Według świadectwa Ægerii (IV w.) post 40-dniowy był powszechnie znany. Potwierdza to także św. Cyryl Jerozolimski, kiedy pisze w swoich katechezach o 40 dniach pokuty. Na Wschodzie jednak

Wielki Post obchodzono przez 8 tygodni, a to dlatego, że soboty i niedziele były wolne od postu. Chodziło więc o uzupełnienie pełnych 40 dni postu. W wieku VI w Rzymie post rozpoczynał się 6 tygodni przed Wielkanocą. Jednak po odliczeniu niedziel, w które nigdy nie poszczono, post trwał właściwie tylko 36 dni. Dlatego w wieku VII dodano brakujące dni i wyznaczono jako początek Wielkiego Postu Środę Popielcową. Ostatecznie środa jako początek Wielkiego Postu weszła na stałe do tradycji rzymskiego kościoła w 1570 roku. Od św. Grzegorza I Wielkiego (+ 604) datuje się powstanie „przedpościa”. Na trzy tygodnie przed Wielkim Postem wprowadzał Kościół fioletową, pokutną barwę szat liturgicznych, z modlitw i śpiewów usuwano radosne Alleluja, do roku zaś 1248 w tym czasie obowiązywał również post, chociaż w formie złagodzonej.

We wspomnianym 1248 roku papież Innocenty IV skrócił Wielki Post, wyznaczając go od Środy Popielcowej. Przedpoście było więc rodzajem przedśionka, wprowadzającego w nastrój Wielkiego Postu. Reforma liturgiczna ostatnich lat Przedpoście zniósła. W Polsce Wielki Post zachowywano wraz z Przedpościem (łącznie 70 dni) jeszcze w niektórych stronach w wieku XVIII, a nawet XIX. W niedzielę post nie obowiązywał i dotąd nigdy nie obowiązuje – każda niedziela bowiem ma charakter uroczystości.

Źródło: www.brewiarz.pl

Ogłoszenia duszpasterskie

1. W tym tygodniu w piątek 22 lutego przypada święto Katedry Świętego Piotra Apostoła. Symbolem władzy Piotrowej stała się bazylika, wzniesiona w XVII wieku nad grobem pierwszego biskupa Rzymu. Święto jest przede wszystkim okazją do wyrażenia czci świętemu Piotrowi i każdemu jego następcy, którzy zgodnie z wolą Chrystusa zostali postawieni jako pasterze całego Kościoła powszechnego. Przez tyle lat wielką modlitewną miłością otaczaliśmy błogosławionego Jana Pawła II, o którym z taką dumą mówiliśmy: Piotr naszych czasów. Niech nie zabraknie także wyrazów oddania i modlitwy w intencji obecnego Ojca Świętego Benedykta XVI, szczególnie w tych dniach, w których kończy on posługę Piotrową. Módlmy się również o światło Ducha Św. dla kardynałów, którzy wybiorą nowego papieża.

2. Błogosławiony Jana Pawła II powiedział: „*Rozpoczynający się okres Wielkiego Postu jest okazją do bardziej intensywnej modlitwy i wielkodusznej pokuty dla ubłagania Boga o łaskę nawrócenia serc i dar pokoju w sprawiedliwości dla wszystkich ludzi.*” Włączmy się w głębokie przeżycie tego czasu przez intensywniejszą modlitwę osobistą i wspólnotową. Tej drugiej będzie sprzyjał udział w nabożeństwach wielkopostnych:

♦ w piątki Droga Krzyżowa o godz. 16⁰⁰ i o godz. 19⁰⁰ – na tę godzinę zapraszamy pracujących, młodzież uczącą się i wszystkich tych, którzy nie mogą uczestniczyć o godz. 16⁰⁰;

♦ w niedzielę Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym o godz. 16⁰⁰.

3. Przypominamy, że za udział w Drodze Krzyżowej, a także w nabożeństwie Gorzkich Żali oraz za odprawienie przynajmniej trzydniowych rekolekcji można uzyskać odpust zupełny.

4. W III Niedziele Wielkiego Postu tj. 3 marca rozpoczyna się w naszej Parafii Rekolekcje Wielkopostne, potrwać one do środy. Już dzisiaj zachęcamy do takiego zorganizowania sobie czasu by móc w nich uczestniczyć.

5. Informujemy, że zostały wykończone pomieszczenia przy Wikariacie z przeznaczeniem na nową Kancelarię Parafialną i Salkę spotkań dla grup parafialnych. Zamontowano instalację elektryczną, ogrzewanie, rolety, wykonano schody i wylewkę, położono płytki podłogowe, na ścianach wykonano gładzie gipsowe i pomalowano i umeblowano pomieszczenia. Kancelaria od tego tygodnia będzie czynna już w nowym miejscu. Godziny urzędowania pozostają bez zmian.

18 luty – poniedziałek

- 7⁰⁰ + Małgorzata Milejska – od Jacka i Joanny Milejskiej.
 17⁰⁰ + Jadwiga Morawska – od syna Leszka i synowej Danuty.

19 luty – wtorek

- 7⁰⁰ + Małgorzata Milejska – od Stanisława Krakowiaka z córką i Pilarskich.
 17⁰⁰ + Jadwiga Morawska – od córki Lidii i wnuczki Agaty.

20 luty – środa

- 7⁰⁰ + Małgorzata Milejska – od Wandy i Henryka Markiewiczów z rodziną.
 17⁰⁰ Nowenna do M.B. Nieustającej Pomocy.

21 luty – czwartek

- 7⁰⁰ + Piotr Wójcik – od żony.
 17⁰⁰ + Jan Kowalski – od żony, córki i syna z rodzinami.

22 luty – piątek

- 7⁰⁰ + Honorata i Franciszek Kajdańscy.
 17⁰⁰ Msza zbiorowa za zmarłych.

23 luty – sobota

- 7⁰⁰ + Pelagia Pilarczyk – od rodzin Rosołów i Domagałów.
 17⁰⁰ + Aniela Piwowarczyk – w 25. r. śmierci.

24 luty – niedziela

- 7⁰⁰ + Henryk Rogoń (8. r. śmierci); Helena, Konstanty Rogoń; Stefania, Bolesław, Władysław Jurczak.
 9⁰⁰ + Władysław i Bronisława Lipka; Alfreda i Edmund Matysek.
 10³⁰ + Antonina, Edward Piątek; Lucjan, Rozalia, Władysław Grzebieluch.
 12⁰⁰ Chrzest.
 17⁰⁰ + Ireneusz Opiłka – od taty.

Stopka redakcyjna

Redakcja gazetki:

Ksiądz Jacek Furtak, Proboszcz
 Ksiądz Mariusz Olejnik
 Ksiądz Michał Kocjan (redaktor odpowiedzialny)
 e-mail: tabor.ogrodzieniec@op.pl

Wszelkie propozycje i sugestie dotyczące gazetki prosimy kierować na powyższy adres lub bezpośrednio do księży odpowiedzialnych.

Adres:

Rzymskokatolicka Parafia Przemienienia Pańskiego
 ul. Kościuszki 33
 42-440 Ogrodzieniec
 tel. 699-189-130 (telefon dyżurujący)
www.parafia.ogrodzieniec.pl